

Oslo 28.04.2017

Til familie og kulturkomiteen
Stortinget
Via e-post:
Familie-kultur@stortinget.no

**Høringsinnspill fra Norsk Fosterhjemsforening til prop. 73. L (2016-2017)
Barnevernreformen: Forverring av situasjonen til fosterbarn med særskilte behov
samt økte kommunale forskjeller i fosterhjemsomsorgen**

Norsk Fosterhjemsforening viser til regjeringens forslag til endringer i barnevernloven som er til behandling i familie- og kulturkomiteen.

Norsk Fosterhjemsforening har følgende innspill:

Norsk Fosterhjemsforening frykter at regjeringens fremlagte forslag til Barnevernreform forverrer situasjonen for de fosterbarna som har behov for **forsterkning**, idet reformen går ut på at kommunene og ikke staten heretter alene skal finansiere kostnader forbundet med kommunale fosterhjem. Svært mange kommunale fosterhjem har behov for forsterkning i form av frikjøp av fosterforeldre, ekstra veiledning og oppfølging, i det fosterbarnet ofte kan ha særskilte behov som nødvendiggjør dette.

Forslaget til reform nødvendiggjør robuste kommuner og at barnevernet gis trygghet for finansieringen i form av øremerking av midler. Barnevernreformen slik den hittil lyder, ivaretar ikke dette. Norsk Fosterhjemsforening anser det risikabelt å igangsette reformen før dette er på plass.

Om fosterbarna skal fortsette å få den forsterkning de har behov for, vil dette nå bli avhengig av økonomien i den enkelte kommune. Dette vil innebære en ny og stor usikkerhet for mange av våre medlemmer.

Norsk Fosterhjemsforening viser til at noe av formålet med reformen var å få mer likhet, men proposisjonen vil medføre større ulikhet i tilbudet. Forslaget innebærer en stor risiko for at det blir vanskeligere å ivareta behovet til de fosterbarna som trenger det mest, spesielt i de mindre

kommunene. Norsk Fosterhjemsforening stiller også spørsmåltegn ved hensiktsmessigheten av å beslutte en reform før prosjektet med forsøkskommuner er slutført og evaluert.

Proposisjonen legger videre opp til en lovfesting av kommunes plikt til å vurdere om plassering kan skje innen familie eller nære nettverk. Denne plikten er hittil hjemlet i fosterhjemsforskriften § 4. Det fremgår av proposisjonen at lovfesting av ansvaret innebærer at kommunene skal ha vurdert mulighet for fosterhjem i familie eller nettverk før de henvender seg til Bufetat. Det fremgår videre av prinsippet om god forvaltningsskikk at vurderingen skal dokumenteres, og det skal gis en kort redegjørelse for vurderingen når den ber Bufetat om bistand. Det fremgår av lovforslaget at det er barnets beste vurdering som skal avgjøre om rekruttering skal skje innen slekt og nettverk. Norsk Fosterhjemsforening anser at rekruttering innen slekt og nettverk i en god del tilfeller kan være til beste for barnet, samtidig som det i en god del tilfeller ikke vil være det. Norsk Fosterhjemsforening vil imidlertid peke på at en lovfesting i stedet for forskriftsfesting av en slik plikt, samt krav til dokumentasjon av at plikten er overholdt, kan bidra til å skape et opplevd forventningspress på å få til rekruttering innen familie og nettverk i tilfeller hvor det *ikke* er til barnets beste. Norsk Fosterhjemsforening viser i den forbindelse til høringsinnspillet fra fylkesmannen i Oslo og Akershus hvor det heter at det ikke må legges opp til en rettstilstand som i praksis leder til at nettverk og familie brukes *fordi* de er nettverk og familie, *selv om* det ikke er til barnets beste å vokse opp der. Norsk Fosterhjemsforening slutter seg til dette.

Norsk Fosterhjemsforening peker på at ordinære fosterhjem gjerne bruker lang tid i rekrutterings og opplæringsprosessen med å ta stilling til et valg om å bli fosterforelder, som ofte vil være et valg av betydning for resten av fosterforeldrenes liv. Det kan ofte ta flere år fra man ønsker å bli fosterforelder til man faktisk blir det, og denne tiden er således en betydelig modningsprosess. For mange fosterforeldre, som rekrutteres fra slekt eller nettverk i forbindelse med at det oppstår et akutt behov i familien, kan det være en fare for at mange av disse fosterhjemmene blir kastet inn i det å være fosterhjem som følge av et ønske om å hjelpe slekt og venner, snarere enn en veloverveid og modnet beslutning som skjer som ledd i en ordinær rekrutteringsprosess.

Det bør uttrykkelig fremgå at fosterhjem rekruttert fra slekt og nettverk skal ha den samme godtgjørelse og oppfølging, samt opplæring som andre fosterforeldre.

Norsk Fosterhjemsforening

Torunn Hauen Aks
Styreleder

Tove M S Wahlstrøm
Generalsekretær